

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920201724
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7920201724.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: L. W., nar. 1X.XX.XXXX, bytom Č. A. S., A. F. XXX/X, zastúpeného: JUDr. Michal Michalovčík, advokát so sídlom vo Svidníku, Makovická 768/20 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.272,85 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 14Csp/77/2020-92 zo dňa 18. novembra 2021

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku č. I. a III.
- II. P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozhodnutím označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 600,- Eur a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcu doručená súdu prvej inštancie dňa 28.4.2020, ktorou sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 1.272,85 eur titulom primeraného finančného zadostučinenia. Žalobu odôvodnil tým, že sa v konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 10Csp/152/2018 domáhal ochrany svojich spotrebiteľských práv a to v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.01.2011, na základe ktorej bol žalovaným ako veriteľom poskytnutý žalobcovi ako dlžníkovi spotrebiteľský úver (ďalej len „zmluva o úvere“). Rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 06.11.2019, č.k. 10Csp/152/2018-155, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2019 bolo rozhodnuté o určení neprijateľných zmluvných podmienok v bodoch 8.1 a 8.4 zmluvy o úvere a o povinnosti vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 972,85 eur. Ďalej žalobca citoval z odôvodnenia rozsudku 10Csp/152/2018 odseky 36., 37., 42., 43. a § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca sa ako spotrebiteľ voči žalovanému ako dodávateľovi úspešne domáhal svojich spotrebiteľských práv, o čom svedčí vyššie uvedený rozsudok, vzniklo mu právo na primerané finančné zadostučinenie. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal voči spotrebiteľovi recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Výška primeraného finančného zadostučinenia má byť primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu a má zodpovedať svojmu účelu, pričom primerané finančné zadostučinenie má poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a zároveň

odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti si žalobca voči žalovanému uplatňuje právo na finančné zadosťučinenie vo výške 1.272,85 eur, nakoľko žalobca úspešne uplatnil porušenie svojich práv a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, pričom nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške ako ho žalobca požaduje, podľa názoru žalobcu zohľadňuje aj skutočnosť, že žalovaný uplatňoval voči žalobcovi neprijateľné zmluvné podmienky a tiež sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 972,85 eur. K žalobe pripojil rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 10Csp/152/2018 zo dňa 06.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2019.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, keďže mal za to, že v danom prípade neboli splnené zákonné predpoklady titulom priznania primeranej výšky finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a mal za to, že v prejednávanej veci bola nepochybne naplnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, keďže právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.11.2019, č. k. 10Csp/152/2018 bolo rozhodnuté, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 972,85 eur a zároveň určil, že zmluvné podmienky v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.01.2011 uvedené v bode 8., ods. 8.1 a 8.4 sú neprijateľné zmluvné podmienky. Uviedol, že pokiaľ ide o samotnú výšku primeraného finančného zadosťučinenia, pri určení jej výšky je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu a za stavu, keď rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 10Csp/152/2018 - 155 zo dňa 06.11.2019 bolo vyhovel žalobe a zmluvné podmienky uvedené v bode 8, ods. 8.1 a ods. 8.4 Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.01.2011 boli určené za neprijateľné a žalovanému bol uložená povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 972,85 eur s príslušenstvom, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2019, základ nároku je daný. Toto porušenie práv žalovaný nespochybnil, bolo o ňom právoplatne rozhodnuté, a preto z nich súd prvej inštancie vychádzal. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia súd tiež prihliadol k tomu, že v zmluve bol dohodnutý úžerný úrok (70% p.a.) a je nepredstaviteľné, aby akýkoľvek spotrebiteľ prejavil ochotu a súhlasil s takým úžerným úrokom, keby nebol k tomu donútený finančnou tiesňou a inými nepriaznivými životnými okolnosťami, ktoré spôsobili, že bol donútený prijať finančné prostriedky za takých nevýhodných podmienok s tým, že súd rovnako prihliadol k tomu, že žalovaný vnútil žalobcovi neprijateľné zmluvné podmienky a pokiaľ by sa žalobca nebol bránil, bol by sa žalovaný nepochybne na úkor žalobcu obohatil, a preto súd považoval výšku primeraného finančného zadosťučinenia 600,- eur za adekvátnu a primeranú okolnostiam prípadu a nároku v celom rozsahu vyhovel. Rovnako súd vyhodnotil aj sumu, o ktorú by sa žalovaný bezdôvodne obohatil (972,85 eur) a uviedol, že pokiaľ by žalobca nebol úspešný v základnom konaní, je zrejmé, že žalobca s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci OS Trebišov sp. zn. 10Csp/152/2018, v ktorej žalovaný spochybňoval dôvodnosť podanej žaloby, bol dlhodobo nedôvodne vystavený stavu právnej neistoty, a to až do právoplatného skončenia uvedeného konania, pričom tento stav vyvolal práve žalovaný. V dôsledku konania žalovaného bol tak žalobca vystavený bezprostredne hroziacej majetkovej ujme a tiež bol nútený chrániť svoje práva súdnou cestou, pričom súdne konania sú stresujúcim zážitkom vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobne náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní.

5. Žalobca si podanou žalobou uplatnil právo na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.272,85 eur a súd mu priznal sumu 600,- eur s poukazom na konkrétnosti daného sporu, čo plne zodpovedá ochrane spotrebiteľa a má sankčnú a odradzujúcu funkciu už aj vzhľadom na výšku úveru, ktorý čerpal žalobca a výšku uhradenej sumy z tohto úveru žalovanému a zároveň aj dostatočne odradzujúcu funkciu, aby sa žalovaný nedopúšťal recidívy, pričom rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 10Csp/152/2018 zo dňa 6.11.2019 bolo žalobcovi prisúdené bezdôvodné obohatenie vo výške 972,85 eur.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené preto konajúci súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobcovi priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 600,- eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (v tejto súvislosti konajúci súd poukazoval na konanie sp. zn. 2Csp/53/2016 zo dňa 30.01.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/273/2018 zo dňa 05.06.2019), ako aj rozhodnutia súdov vyšších inštancií: rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa

03.06.2021, sp. zn. 2CoCsp/19/2021, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.08.2021, sp. zn. 9CoCsp/23/2021, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 07.04.2021, sp. zn. 11CoCsp/48/2020.

7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, vychádzajúc z plného úspechu žalobcu v spore.

8. Proti rozsudku podal v zákonne lehote (včas) odvolanie žalovaný, a to vo výrokoch rozsudku pod č. I. a III. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a navrhol, aby Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie, eventuálne rozsudok zmenil a žalobu zamietol a súčasne zmenil aj výrok o náhrade trov konania podľa miery úspechu sporových strán.

9. Ako prvé poukazoval na nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, čo sa týka konkrétne súdnej veci, keďže žalobca žiadne tvrdenia o stresujúcom zážitku nepreukázal, a preto rozsudok nemá sankčnú ani satisfakčnú funkciu splnenú, a preto nie je zrejmé, z čoho pozostáva priznaná primeraná výška finančného zadosťučinenia vo výške 600,- eur.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného sa stotožnil s vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia, k čomu citoval aj rozhodnutia súdu, či už Krajského súdu v Prešove alebo v Košiciach.

11. Žalovaný ďalej opakovane poukazoval na skutočnosť, že zo strany žalobcu ako spotrebiteľa bolo voči žalovanému dodávateľovi spotrebiteľských úverov uplatnených viacero nárokov a tvrdil, že súd sa mal zaoberať aj tým, či zo strany žalobcu nešlo o zneužívanie práva. Uviedol, že boli uplatnené viaceré nároky. Medzi žalobcom a žalovaným bolo uzatvorených aj viacero zmlúv o spotrebiteľských úveroch - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 23.1.2011 (1.500,- eur), Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 27.1.2011 (1.500,- eur), Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2011 (1.200,- eur), Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 18.1.2012 (1.200,- eur), pričom z každej samostatnej zmluvy plynú pre žalobcu ako spotrebiteľa samostatné nároky súvisiace s porušením jeho práv zo strany žalovaného a zneužitím jeho dominantného postavenia v pozícii dodávateľa spotrebiteľského úveru, a to pri každom jednom zmluvnom vzťahu zvlášť. Preto nevidel žiaden, najmä zákonný dôvod, prečo by žalobca mal uplatniť rôzne nároky z rôznych zmluvných vzťahov, hoc voči tomu istému subjektu, jednou žalobou. Žalovaný ako dodávateľ spotrebiteľských úverov je povinný niesť zodpovednosť za každé jedno preukázané porušenie svojich povinností, ktoré bolo zároveň voči nemu uplatnené. Tvrdenie o „komplexnom nároku“ žalobcu je irelevantné a neopodstatnené, najmä preto, že tieto nároky vyplývajú z viacerých separátnych zmluvných vzťahov. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Trebišov zo dňa 18.11.2021, sp. zn. 14Csp/77/2020-92, ako vecne správny potvrdil, a žalovaného zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaného ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP, ktorých dôvodnosť uplatnenia v spore nie je daná.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 09.02.2023 o 10.45 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 17.01.2023 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

14. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP, t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, t.j. vadami konania podľa §

365 ods. 1 písm. d/ CSP sú iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia, s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP a kde patrí aj nepreskúmateľné odôvodnenie rozhodnutia.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd na zdôraznenie vecnej správnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia len dopĺňa, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným predpokladom v zmysle § 220 ods. 2 CSP, t.j. je preskúmateľné v celom rozsahu, a to čo sa týka zisteného skutkového stavu, ako aj jeho vyhodnotenia v zmysle § 191 a nasl. CSP, a keďže súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým záverom, vec správne právne posúdil, a to aj čo sa týka vyhodnotenia primeranosti finančného zadosťučinenia, ktoré žalobcovi súd priznal vo výške 600,- eur, dávajúc v tomto smere aj do pozornosti najaktuálnejšie rozhodnutie NS SR z 30.06.2022, sp. zn. 7Cdo/92/2021 v tom znení, že „pre priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadosťučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu.“

20. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, účinnom v čase uzavretia zmlúv, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

21. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany, na doplnenie aj o preventívne účinky a v zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za takéto správanie účinné, primerané a odradzujúce. Preto je nevyhnutné prihliadať na výšku prípadného bezdôvodného obohatenia a v neposlednom rade aj na nutnosť domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia súdnou cestou.

22. Vo vzťahu k zákonu č. 250/2007 Z.z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku, a preto treba vychádzať rozhodovacej činnosti súdov, ktorá vychádza z rozhodnutí NS SR.

23. V prejednávanom prípade však možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky, a teda k strate finančných prostriedkov, čo je rozhodujúce aj pre výšku finančného zadosťučinenia, keďže to má dopad na finančnú situáciu žalobcu.

24. Pri výklade § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba akcentovať na to, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že ak porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu (Bez toho, aby ujma nastala alebo čo len hrozila. Postačuje spôsobilosť porušenia práva alebo povinnosti viesť k ujme spotrebiteľa.), tak základ nároku na finančné zadosťučinenie je daný (arg. „má právo“). Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

25. Vzhľadom na vyššie zákonom a súdmi vymedzené kritéria mal súd prvej inštancie za to, že správne suma vo výške 600,- eur splní všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia a teda, že bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobcu, dostatočný sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej ale aj generálnej prevencie a zároveň bude odmenou pre žalobcu, že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobil ale napriek nepochybne svojej slabšej ekonomickej a právnej situácii, ako si mohol zabezpečiť žalovaný, sa pustil do sporu s ním.

26. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne.

27. Uvedené závery vychádzajú aj z početnej rozhodovacej praxe: rozsudok NS SR zo 14.9.2016, sp. zn. 6Cdo/389/2015, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30.1.2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017, Krajského súdu Žilina sp.zn. 6Co/99/2018 z 27.6.2018, 6Co/22/2018 z 28.3.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/473/2016 z 31.5.2017, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 11Co/56/2016 z 2.5.2017, 19Co/169/2016 z 11.4.2017, stanovisko ÚS SR sp. zn. II. ÚS 229/2017-15 zo 4.4.2017, v ktorom ústavný súd zaujal totožné závery ako súd prvej inštancie v napádanom rozhodnutí, s ktorými sa aj odvolací súd „mutantis mutandis“ v plnom rozsahu stotožňuje a poukazuje na nich, ako aj na rozhodnutie NS SR z 30.6.2022, sp. zn. 7Cdo/92/2021.

28. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd pokladá priznané finančné zadosťučinenie za postačujúce, súdom prvej inštancie precízne odôvodnené na základe jeho uváženia a nevymykajúce sa zaužívanej súdnej praxi.

29. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výrokoch č. I. a III., ako vecne správny.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom na to, že žalovaný, ktorý podal odvolanie voči ním prináležiacim výrokom napadnutého rozhodnutia o uplatnenom nároku, ako aj nároku na náhradu trov konania, ale bol plne neúspešný, možno hovoriť o 100% úspechu žalobcu v spore, a preto súd žalobcovi priznal 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému s tým, že v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie rozhodne o výške priznaného nároku na náhradu trov celého konania.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).